రైలు ప్రయాణం

కో. తిరుమల రావు

రైలు బయలుదేరడానికి పదినిముషాలుందనగా ఒక టికెట్ కలెక్టర్ రామకృష్ణ దగ్గరకి వచ్చి "మీరేనా ఆర్. కె. కిషన్ !" అని తన చేతిలోని కాగితాలవైపు చూస్తూ ఇంగ్లీషులో అడిగాడు. రామకృష్ణకు తన పేరునిలా మార్చి అడగడం ఒక క్షణం చిరాకెత్తించింది కాని తను టికెట్ కొనుక్కున్నప్పుడే అలా తప్పు వ్రాయడం చేత టికెట్ కలెక్టర్ మీద విసుక్కుని లాభం లేదని "అవును" అని మాత్రం సమాధాన మిచ్చాడు. "ఢిల్లీ వరకూ వెళ్తున్నారు ?" అని నిర్ధారణ చేసుకుని ఆ రైల్వే ఉద్యోగి వెళ్ళిపోయాడు. రత్‌లాంలో తనొక రోజు దిగవచ్చునని అతనితో రామకృష్ణ చెప్పలేదు.

రామకృష్ణ ప్లాట్‌ఫారం మీద నుంచి తన కంపార్ట్‌మెంట్‌లోకి ఎక్కి తలుపుదగ్గిర నుంచు న్నాడు బొంబాయి నుంచి ఢిల్లీ వెళ్ళడం అతని కిదే మొదటిసారి. బొంబాయి కూడా తను ఇంతకుముందు రెండుసార్లే వచ్చాడు. అక్కడ తనకున్న ఒక్క స్నేహితుడూ వేరే పని మీద మరింకొక చోటికి వెళ్ళవలసి వచ్చింది. అందువల్ల స్టేషన్‌కి తనకి తెలిసిన వారెవరూ రాలేదు. కంపార్ట్‌మెంట్‌లోని నాలుగు బెర్తులలోనూ మూడు ఖాళీగా ఉన్నాయి. ఎవరూ రారను కుంటూ ఉంటే, ఇందాక వచ్చిన టికెట్ కలెక్టరుతో ముగ్గురు త్వరత్వరగా వచ్చి, లోపలికి ఎక్కడం మొదలుపెట్టారు. రామకృష్ణ వారిని రానిచ్చేందుకు లోపలికి జరిగాడు. వచ్చిన వారిలో ఒకతను సిక్ అని అతని వేషమే తెలుపుతూ ఉంది. మిగిలిన వారిద్దరిలో ఒక మనిషి బలంగా ఉన్నాడు, పెద్దమీసాలతో. అతని వెంట సన్నగా, పొడుగ్గా ఉన్న ఒకతను లోపలికి వచ్చాడు. మొహం పాలిపోయి కణతల దగ్గిర రక్తనాళాలు పచ్చగా కనిపిస్తున్నాయి. టికెట్ కలెక్టర్ వారి పేర్లు గబగబ వ్రాసుకుని, ఏదో చెప్పి పరిగెత్తుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

వాళ్ళు సామాను సర్దుకుంటూ ఉంటే, రైలు బయలుదేరింది. మీసాల మనిషి వచ్చి రామకృష్ణ పక్కన కూర్చున్నాడు. తక్కిన వారిద్దరూ సామానంతా సర్ది ఒక పెట్టెను మధ్య నిలువుగా నుంచోపెట్టారు. దానికి మూడువైపులా రెండు పెట్టెలు చిన్న ఒక బుట్టా అమర్చాడు. రామకృష్ణకు ఇదెందుకో బోధపడలేదు.

"ఎంతవరకు వెళ్తున్నారు ?" అని మీసా లున్నతను అతన్ని అడిగాడు ఇంగ్లీషులో.

"ఢిల్లీ" అని రామకృష్ణ చెప్పాడు. "మీరు ?" అని అడిగాడు. అతనొక విధంగా నవ్వి ఏదో సణిగాడు. రామకృష్ణ తన స్నేహితు డొకడు రత్‌లాంలో ఉండడంచేత అక్కడ దిగిపోతే దిగవచ్చుననే సంగతి చెబుదామా అని ఆలోచించి, ఊరికేనే చెప్పకుండా వదిలివేశాడు. ఇంతలో సన్నగాఉన్న వ్యక్తి వచ్చి, రామకృష్ణను హిందీలో ఏమో అడిగాడు. రామకృష్ణకు

అర్థం కాలేదు కాని, ''కిషెన్'' అనే మాట వినిపించింది.

ఇంగ్లీషులో ''నా పేరడుగుతున్నా రను కుంటాను. ''కిషెన్ కాదు! రామకృష్ణ! బొంబాయిలో బుకింగ్‌క్లార్క్ తప్పుగా అలా రాశాడు. నాకు హిందీరాదు.'' అని అన్నాడు.

''అలాగా ?'' సన్నగా ఉన్న తను జవాబిచ్చాడు. తక్కినవారిద్దరూ అంతా వింటున్నారు.

''మీ పేరు ?'' అని రామకృష్ణ అడిగాడు. వారు ముగ్గురూ ఒకరి ముఖాలొకరు చూసుకున్నట్లు అతనికి అనిపించింది. ఒక క్షణం తర్వాత సిక్, ''నా పేరు కమల్‌సింగ్, ఇతను,'' అని మీసాల మనిషిని చూపిస్తూ, ''కపూర్, ఇతనిపేరు బాల్టె,'' అని పరిచయం చేశాడు. రామకృష్ణ లేచి అందరితోనూ కరచాలనం చేశాడు.

బాల్టె జేబులోంచి రెండు చీకట్ల పేలుతీసి 'సెల్లోఫేన్' కవర్‌లను చించివేస్తున్నాడు. కమల్‌సింగ్ హిందీలోనో, ఇంకొక భాషలోనో, గబ గబ మాట్లాడుతున్నాడు. కపూర్ నిర్లక్ష్యంగా తలఆడించినట్లనిపించింది రామకృష్ణకు. బాల్టె వంకరగా చిరునవ్వు నవ్వుతూ పేకముక్కల నొక చేతినుంచి మరొక చేతిలోకి ధారగాపోస్తూ మంచున్నాడు. చివరకు, కమల్‌సింగ్ రామకృష్ణతో, ''చిన్న ఆట వేస్తున్నాం. మీరు కూడా...'' అని వదిలివేశాడు. రామకృష్ణకు పేకాటంటే అసలు ఇష్టంలేదు. ఏమనాలో తెలియక చూస్తూఉంటే కపూర్, బాల్టేలు తన వైపు కొంచెం దీక్షగా చూస్తున్నారని గ్రహించాడు. ఎందుకో కపూర్ చూపు అతన్ని కలవర పెట్టింది. కొంచెం భయంవేసిందికూడా. అనుకోకుండా, ''సరే'' నన్నాడు.

''మీకు మూడు ముక్కల ఆట వచ్చునను కుంటాను. మనమిప్పుడాడబోయేది అదే,'' అని కమల్‌సింగ్ చెపూ్త కూర్చున్నాడు; అతనికి ఎదురుగా రామకృష్ణ, కుడిచేతివైపు సీట్‌మీద బాల్టే, ఎదురుగా కపూర్.

''అంత బాగారాదు. అయినా మీరెంత ఆటలాడుతున్నారు ?'' అని రామకృష్ణ ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు. కమల్‌సింగ్ సమాధానం ఆశ్చర్యం, సందేహం కలిగించాయి. తను అంతకు ముందెప్పుడూ అటువంటి పందెంతో ఆడలేదు. అయినా మొత్తం తన దగ్గరున్న మూడు వందలను తలుచుకొని ఆడేద్దామనుకున్నాడు.

మొదటి రెండు ఆటలూ కపూర్ గెల్చాడు. తర్వాత కమల్‌సింగ్ కొన్ని, తను కొన్ని గెల్చారు. కపూర్ మధ్యలో లేచి పెట్టెలలో నుంచి ఒక 'విస్కీ' సీసా తీసాడు. రామకృష్ణ ఎంత బలవంతం చేసినా తాగదల్చుకోలేదు. వారు ముగ్గురూ త్రాగడం మొదలుపెట్టారు ''మద్యపాన నిషేధం'' గురించి చిన్న చిన్న ''జోక్స్'' అందరూ చేశారు. సుమారు గంట సేపటివరకూ బాల్టే ఒక్క ఆటకూడా గెలువ లేదు. కపూర్ ఈ విషయాన్ని గురించి బాల్టేను కొంచెం వెక్కిరించడం మొదలుపెట్టాడు. అప్పటికి అతనే బాగా గెల్చాడు. రామకృష్ణకు అందరిలోకీ తక్కువపోయింది.

బాల్టే ఒక ఆట గెల్చాడు. ''ఇక మీరు గెలుస్తారనుకుంటాను,'' అని రామకృష్ణ అంటే అతను సమాధాన మియ్యకుండా పేకముక్కలను కలిపి పంచడం మొదలుపెట్టాడు. తర్వాత రెండు ఆటలు గెల్చాడు. ఒకటి రెండు ఓడిపోయి మళ్ళీ గెల్చాడు. కపూర్ కొంచెం విసుడుగా ఆడి బాగా నష్టపడ్డాడు. ప్రత్యేకం ఒక ఆటలో అతనూ, బాల్టే ఒకరిమీద ఒకరు పందెం వేసిన తర్వాత ముక్కలు తిరగవేశారు. బాల్టేవి మూడు రాజులూ, కపూరువి ఆసూ, రాజూ, రాణీ. కపూర్ విసుక్కుంటూ ముక్కలు విసిరివేశాడు. రామకృష్ణ, కమల్‌సింగ్‌లు వాటిని ఏరి బాల్టేకు ఇచ్చారు.

బాల్టే వరుసగా గెలవటం మొదలు పెట్టాడు సూరత్ స్టేషన్ వచ్చేసరికి కపూర్ డబ్బంతా పోయింది. బండి ఆగుతూ వుండగానే అన్నీ లోపల దాచేశారు. మళ్ళీ బయలుదేరిన తర్వాత కపూర్ తన పెట్టెలో నుంచి నోట్ల కట్టలు బయటికి తీశాడు. ''రామకృష్ణా! ఇక మనదే గెలుపు చూస్కో ?'' అని తనకు వేసిన ముక్కలను చూడకుండానే డబ్బు కట్టడం మొదలుపెట్టాడు. మళ్ళీ పోయింది. బరోడా స్టేషను వచ్చేవరకూ అతను ఓడిపోతూనే ఉన్నాడు.

రామకృష్ణ దిగి కొంచెం టీ త్రాగి, ఫ్లాస్కులో కొంచెం పోయించుకుని వచ్చాడు. మళ్ళీ ఆట మొదలు పెట్టిన తర్వాత ఒక ఆట గెలిచాడు. దానితో అతని నష్టం పది, పదిహేను రూపాయలకు తగ్గిపోయింది.

''త్రాగడం కొంచెం తగ్గించు! లేకపోతే ఆట గెలవ్వు!'' అని కమల్‌సింగ్ కపూర్‌తో అన్నాడు. కపూర్ అతనిమీద కసురుకున్నాడు. సుమారు ఒంటిగంట అవుతుందనగా బాల్టే ఒక పెద్ద ఆట గెలిచి పేక కలుపుతున్నాడు. కపూర్ అతని చేతులవైపే జాగ్రత్తగా చూస్తున్న వాడల్లా ''ఆగు!'' అని అరిచి ముక్కల్నిలాక్కుని తెరిచి పరీక్ష చేయడం మొదలు పెట్టాడు. వాటిని క్రిందకి విసిరి ఏదో అరుస్తూ, సీసాను చేతోకి తీసుకొని బాగా వెనక్కిలాగి బాల్టే నెత్తిమీద కొట్టాడు. అతని తల గాజుసీసాకు తగిలినపుడు కలిగిన చప్పుడుకు రామకృష్ణ వళ్ళు జలదరించింది. ఇదంతా కొన్ని సెకన్లలో జరిగిపోయింది. బాల్టే చిన్న అరుపుతో వెనక్కి పడిపోయాడు. కమల్‌సింగ్, రామకృష్ణ అతన్ని లేవదీశాడు.

''మోసం చేస్తున్నాడు రాస్కెల్!'' అని కపూర్ ఏదో అంటున్నాడు. బాల్టే కణత చితికిపోయి ఉన్నది. రామకృష్ణ గుండెమీద చేయివేసి చూశాడు. ప్రాణం లేదనిపించింది.

''గొలుసులాగి ఎవరైనా డాక్టర్...'' అని మొదలు పెట్టిన రామకృష్ణ మాటల్ని మింగివేశాడు. తన కళ్ళ ముందర జరిగిన సంఘటనని తనే నమ్మలేక పోతున్నాడు. బలవంతంగా మనిషిని బాదటం తనెప్పుడూ ఇంతకుముందు చూడలేదు. కపూర్ సీసాను మరింత గట్టిగా పట్టుకుని కమల్‌సింగ్‌వైపు చూశాడు. అతను కనుబొమలు ఎగరవేసి ఊరుకున్నాడు.

''ఏం గొలుసు ?'' అని కపూర్ నెమ్మదిగా అడిగాడు.

''అదే, ఎమర్జెన్సీ...'' అని రామకృష్ణ మళ్ళీ మాట్లాడలేక ఊరుకున్నాడు.

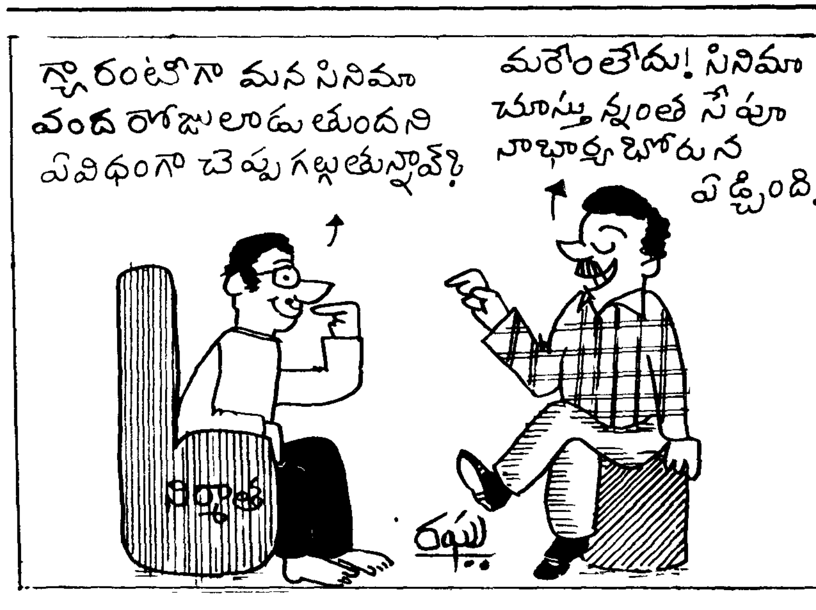

కపూర్ జేబులోనుంచి చిన్న రివాల్వర్ తీశాడు, ''ఏ గొలుసూలేదు,'' అన్నాడు కఠినంగా. రామకృష్ణ రివాల్వర్‌ను చూస్తూ ఊర్కున్నాడు. బొమ్మలలో, సినిమాలలో తప్ప తనింతవరకూ రివాల్వర్‌ను చూడలేదు. 'క్లిక్' అనే శబ్దంతో కపూర్ ఏదో మీటరు నొక్కాడు. 'సేఫ్టీకాచ్'ని వదిలించాడని రామకృష్ణ గ్రహించాడు.

''కమల్‌సింగ్ ! నువ్వైనాసరే'' అన్నాడు కపూర్.

''ఫూల్‌లాగ మాట్లాడకు. ఇప్పుడేం చేద్దాం ?''

''అదే ఆలోచిస్తున్నాను.''

కమల్‌సింగ్ కొంతసేపు ఆలోచించి, ''బయట పారేద్దాం'' అన్నాడు.

''పక్కవారెవరైనా చూస్తే...'' కపూర్‌కు అనుమానం వేసింది. కమల్‌సింగ్ తలుపు తెరిచి చూశాడు. ''మనం బండి చివరున్నాం. లైటు ఆర్పేసి ఆ పనిచేస్తే భయం ఉండదు'' అన్నాడు. కపూర్ ఒక క్షణం ఆలోచించి 'బాత్‌రూమ్' తలుపు తెరిచి, ''ఈ లైట్ చాలు మీరేమైనా కోతి పనులు చేయకుండా చూడటానికి''అన్నాడు. కమల్‌సింగ్ లైట్లు ఆర్పేసి రామకృష్ణతో శవం కాళ్ళు పట్టమన్నాడు.

''ఉండు ! జేబులన్నీ ఖాళీచెయ్యిముందు'' అని కపూర్ అనడంతో లైట్లు మళ్లీ వేసి బాల్టే జేబులలో ఉండేవన్నీ తీసివేశారు. మళ్లీ లైట్లు ఆర్పి తలుపు తీశారు. బండి వేగానికి గాలి పెద్ద హోరుతో లోపలి పేకముక్కలన్నిటినీ చిందరవందర చేసింది. బాల్టే శరీరాన్ని బయటకు తోసివేసి తలుపు మూశారు. మళ్లీ లైట్లు వేసిన తర్వాత రామకృష్ణ సీటుమీద కూలిపోయాడు. కడుపులో కొంచెం తిప్పడం మొదలు పెట్టింది.

రైలు ప్రయాణం

''సీటుని శుభ్రం చెయ్యాలి'' అని కమల్‌సింగ్ ఒక చిన్న గుడ్డతో రక్తపు మరకలను తుడిచి కిటికీలోంచి పారవేశాడు. కంపార్ట్‌మెంట్ లోని సామానులన్నిటినీ సర్దారు. కపూర్, కమల్‌సింగ్‌లు తమలో తాము ఏదో మాట్లాడుకోవడం రామకృష్ణ గమనించాడు. గాని ఏమిటో అర్థం కాలేదు. కపూర్ నవ్వుతూ, ఇంగ్లీషులో ''మళ్లీ పేకాడుదాం, వేరే పనేముంది ? ఇతన్నికూడా పంపించేస్తే మనమిద్దరమే ఏమాడుకుంటాం?'' అన్నాడు.

''మళ్ళీ ఆటా ?'' అని రామకృష్ణ అనగలిగాడు. కపూర్ అన్న మాటలు అతని తలలోకి సగం సగమే ఎక్కాయి.

''ఏం ! ఆడలేవా? ఇది కొంచెంపుచ్చుకో'' అని బాల్టేను కొట్టిన సీసాను అందిచ్చాడు. రామకృష్ణ, ''నేను తాగలేన''ని తడబడుతూ చెప్పాడు. కపూర్ విరగబడి నవ్వాడు. కమల్‌సింగ్ చిరునవ్వు నవ్వుతూ సీసాను తీసుకొని గ్లాసు లేకుండానే తాగి రామకృష్ణకు అందిచ్చాడు. ఇష్టం లేకపోయినా అందుకొని కొంచెం నోట్లో పోసుకుని మింగాడు. విస్కీ రుచి పోయేందుకు టీ ఫ్లాస్కులోనుంచి పోసుకుని త్రాగాడు.

కపూర్ కోటుమీద కొన్ని విస్కీ మరకలు రామకృష్ణకు కనుపించాయి. సీసా పైకి ఎత్తినప్పుడు పడి ఉంటాయనుకున్నాడు. కపూర్‌కి చెప్పాడు. అతడు పెట్టెలోనుంచి బట్టలుతీసి బాత్‌రూమ్ వైపుకు వెడుతూ ''పిచ్చిపనులేమీ చెయ్యక'' అని తలుపు మూసుకున్నాడు. వెంటనే కమల్‌సింగ్ సీటుకింద కపూర్ బట్టలు తీసిన పెట్టెపక్కన పెట్టెను తెరిచి కొన్ని నోట్ల కట్టలను బయటకులాగి గబగబ జేబులో పెట్టుకున్నాడు. రామకృష్ణవైపు తిరిగి చిరునవ్వుతో ''నువ్విప్పుడేమీ చూడలేదు'' అన్నాడు. రామకృష్ణ ఏమనాలో తెలియక తల అడ్డంగా ఆడించాడు. కపూర్ కూడా బయటకు వచ్చాడు.

''బాల్టే డబ్బంతా...'' అని కమల్‌సింగ్ అడిగాడు.

''ముగ్గురం పంచుకుని ఆడ్దాం!'' అన్నాడు కపూర్.

''నాకక్కరలేదు. మీరిద్దరూ పంచుకోండి'' అని రామకృష్ణ అనుకోకుండా పైకి అనే తీశాడు. వారిద్దరూ అతనివైపు చూశారు.

''నీ ఇష్టం'' అని కపూర్ సమాధానమిచ్చి కమల్‌సింగ్‌తో తమ భాషలో ఏదో చెప్పి నవ్వాడు. కమల్‌సింగ్ చిరునవ్వు రామకృష్ణ కెందుకో భయం కలిగించింది.

మళ్ళీ ఆట మొదలుపెట్టారు. రామకృష్ణ రిస్టువాచీ వైపు చూసుకొన్నాడు. ఒకటి ఇరవై అయిదయింది. ఈమాటు కమల్‌సింగ్ గెలవడం మొదలెట్టాడు. కపూర్ నవ్వు చిరాకుగా మారింది. సీసా ఖాళీచేసి పారవేయడానికి తలుపు దగ్గరకి వెళ్లాడు. తిరిగివస్తూ, ''పై స్టేషన్ ఏమిటి ?'' అని అడిగాడు.

''గోధ్రా'' అని రామకృష్ణ సమాధానమిచ్చాడు. కపూర్ కూర్చోబోతూ తన పెట్టెవైపు చూశాడు. అలాగే నుంచుని, కమల్‌సింగ్, నా పెట్టెలోంచి ఏం తీశావ్ ? అన్నాడు నెమ్మదిగా.

కమల్‌సింగ్ పేకముక్కలు పంచుతూండడంచేత తలవంచి ఉన్నాడు. మెల్లిగా పైకి చూసి ''ఏం పెట్టె ? ఏం మాట్లాడుతున్నావ్ ?'' అని అడిగాడు.

''పెట్టె ఇవతలకు జరిపి ఉంది – ఒకవైపు 'లాక్' వేయడం మర్చిపోయావ్.'' కపూర్ ఇంకా నెమ్మదిగా మాట్లాడుతున్నాడు గాని జేబులో నుంచి రివాల్వర్‌ను తీశాడు. ''రామకృష్ణ ! నువ్వు చూశావా ?''

రామకృష్ణకు నోటమాట రాలేదు. కపూర్ తన వైపు తిరగగానే కమల్‌సింగ్ అతని మీదకు ఉరికాడు. కాని కపూర్ కొంచం వెనక్కి జరిగి రివాల్వర్‌తో ఒకసారి కాల్చాడు. కమల్‌సింగ్ రెండు చేతులతో పొట్టను పట్టుకొని కిందపడిపోయాడు. రామకృష్ణ రాయిలాగ నుంచుని చూస్తున్నాడు. కపూర్ మళ్లీ రెండుసార్లు కమల్‌సింగ్‌ను కాల్చాడు. కంపార్ట్‌మెంట్ గుళ్ళమందు వాసనతో నిండిపోయింది. కమల్‌సింగ్ శరీరం రైలు కుదుపుకి కొంచెం అదురుతూ ఉన్నది కాని ప్రాణంపోయి ఉంటుంది. రామకృష్ణ కల కంటున్నానేమో అనుకున్నాడు.

కపూర్ రివాల్వర్ తన వైపు గురి పెట్టి ఉండడం గమనించాడు. కాని మళ్లీ ఏమనుకున్నాడో దించేసి, ''బయటకు తోసేద్దాంరా !

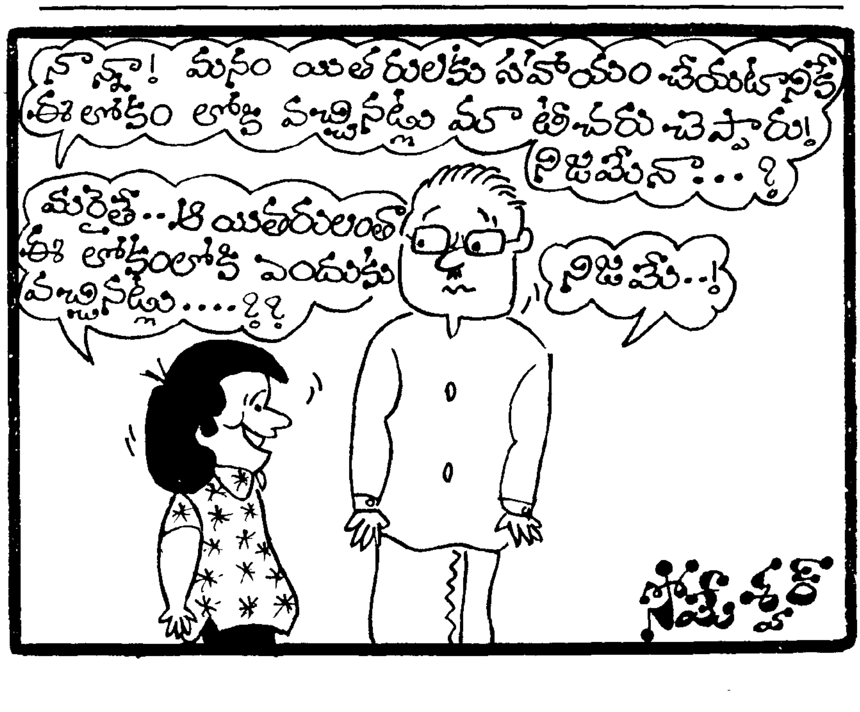

రైలు ప్రయాణం

ముందు వాడి జేబుల్లో ఏమైనా ఉంటే ఖాళీ చెయ్యి. పిచ్చివేషాలు వేశావంటే పందినికాల్చినట్లు కాల్చేస్తాను'' అన్నాడు ఇంగ్లీషులో. రామకృష్ణ కదలలేకపోయాడు. కపూర్ దగ్గరగావచ్చి చేతి వెనుకతో రామకృష్ణ మొహంమీద కొట్టాడు. మెల్లిగానే కొట్టినా రామకృష్ణ పెదవి కొంచెం చిట్లింది. ''నిన్నే అన్నాడు'' కపూర్ రివాల్వర్ పైకి ఎత్తుతూ.

రామకృష్ణ క్రిందికివంగి కమల్‌సింగ్ శవాన్ని త్రిప్పాడు. కళ్లు తెరుచుకొని ఉన్నాయి, నోట్లో నుంచి కొంచెం రక్తం కారుతూ ఉంది. ఒక గుండు పొట్టలోనుంచి, తక్కినవి రెండూ వీపులోనుంచి దూసుకుపోయినాయి. నేలమీద కూడా కొంచెం రక్తం కారి ఉన్నది. రామకృష్ణ కాళ్లు కొంచెం వణకసాగాయి.

''వాడి జేబులో గుడ్డతీసి తుడిచెయ్యి'' అని కపూర్ గొంతు వినిపించింది. వీలైనంత పొడిగా

తుడిచివేశాడు. కపూర్ ఆజ్ఞాపించినట్లు శవం కాళ్లు పట్టుకొని తలుపు దగ్గరకు లాక్కునివెళ్ళాడు. కపూర్ తలుపుతీసి, ''లైట్లు ఆర్పేస్తున్నాను. గొడవలేకుండా పని కానియ్యి,'' హెచ్చరించాడు.

తలుపు మూసిన తర్వాత సామానంతా సర్దించాడు. కపూర్ కమల్‌సింగ్ సామానంతా బయట విసిరిపారవేశాడు. నేలమీద రక్తపు మరకలు ఎండిపోతూ ఉన్నాయి. వాటిని తడి గుడ్డతో తుడవమని కపూర్ చెప్పాడు. రామకృష్ణ కపూర్ ఎదురుగానే గుడ్డను నీళ్ళతో తడిపి తుడుస్తున్నాడు. కపూర్ కాళ్ళు మాత్రం కనిపిస్తున్నాయి అతనికి.

''ఈ గుడ్డనేం చెయ్యమంటావ్ ?'' అని తల పైకెత్తకుండానే అడిగాడు రామకృష్ణ.

''చూద్దాం ! అసలు నీ సంగతేమిటా అని ఆలోచిస్తున్నాను.''

''నన్ను కూడా కాల్చేస్తావా ?'' ఏదో కథలో పాత్రలాగ అడిగాడు ఈ ప్రశ్నను.

''ఎందుకూ ! బులెట్లు దండగ ?'' కపూర్ నవ్వుతూ సమాధానమిచ్చాడు. ''అంతా అయిన తర్వాత చూద్దాంలే ... ఈ రైలు స్పీడు ఏభై మైళ్ళుండదా ?'' అని ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయాడు.

రామకృష్ణ అమాంతంగా లేచి తన తలతో కపూర్ పొట్టలో కొట్టాడు. అతను బాధగా అరిచి రివ్వాలర్‌ను వదిలివేశాడు. రామకృష్ణ లేచి నుంచుని చెయ్యి వెనక్కి లాగి అతని మొహంపై గుద్దాడు. ఆ దెబ్బకి తన మోచెయ్యి అదిరిపోయింది. కపూర్ మూలుగుతూ వెనక్కి పడిపోయాడు. రామకృష్ణమళ్ళీ రెండు మూడు సార్లు మొహంమీదా, పొట్టలోను బలంగా పిడికిలితో మోదాడు. కపూర్ ముక్కులోనుంచి రక్తం కారడం రామకృష్ణ చూశాడు. మళ్ళీ మళ్ళీ కొట్టాడు. వేళ్ళ కణుపులు వాచిపోయి నొప్పిపెట్టడం మొదలుపెట్టింది. రైలువేగం కొంచెం మారి కుదుపు ఎక్కువైపోయింది. కపూర్ తలుపువైపున్న సీటుమీద పడిపోయాడు. రామకృష్ణ ఇంకా ఒళ్ళు తెలియకుండా అతన్ని కొడుతున్నాడు. కపూర్ పెద్ద ప్రయత్నం చేసి నుంచుని రామకృష్ణను తిరిగి కొట్టబోయాడు. ఆ సమయంలో తలుపు విసురుగా తెరుచుకుని అతని తలకి వెనుక గట్టిగా తగిలింది. ముందుకు పడిపోతూ ఉండగా రామకృష్ణ నుంచోబెట్టి మళ్ళీ కొట్టేందుకు చెయ్యి వెనక్కి తీశాడు. రైలు మళ్ళీ బాగా ఆడి కపూర్ వెనక్కి పడిపోయాడు, తలుపులోనుంచి, బయటికి. రామకృష్ణ అతన్ని పట్టుకోబోయాడు కాని వీలులేకపోయింది. బయట చీకటిగా ఉన్నది. రైలు ఎత్తుగా ఉన్న కట్టమీద వెళ్తోంది. రామకృష్ణ బయటికి వంగి రెండు వైపులా చూశాడు. పక్కన పెట్టెలలో లైట్లు వెలగడం లేదు. అంతేకాక రైలు వంపు తిరగడంలో అవతల వైపుకు వంగి ప్రయాణం చేస్తూ ఉన్నది. కపూర్ గట్టుమీద నుంచి దొర్లి కిందపడిపోయి ఉండాలి. తలుపుమూసి లోపలికివచ్చి కూర్చున్నాడు రామకృష్ణ. ఉద్రేకంలో కపూర్‌ను కొట్టాడు గాని ఇప్పుడు వళ్లంతా వణుకు పట్టింది. చేయి కొంచెం వాచి ఉన్నది. కొంతసేపటికి తర్వాత బాత్‌రూంలోకి వెళ్ళి చన్నీళ్లతో చేతులు మొహమూ కడుక్కొని వచ్చాడు. ఆ ముగ్గురిది తక్కిన వారి సామానూ బయటికి లాగాడు. ఒక్కొక్కటిగా బయటకు పారవేయడం మొదలు పెట్టాడు, లైట్లు ఆర్పిన తర్వాత. మళ్ళీ లైట్లు వేసి కపూర్ పెట్టె మాత్రం తెరిచి చూశాడు. చిల్లర సామానుకాక, కొన్ని నోట్ల కట్టలూ, పాత వార్తాపత్రికలలో నుంచి 'క్లిప్పింగ్సూ' కనుపించాయి. ఒక క్షణం ఆలోచించి ఆ క్లిప్పింగ్స్ మాత్రం ఉంచుకొని తక్కిన వాటిని పెట్టెలో పెట్టేసి బయటకు విసిరివేశాడు. ఆ 'క్లిప్పింగ్స్'లోని వార్తలన్నీ దోపిడీలకూ, దొంగతనాలకూ సంబంధించినవి. అన్నీ వీరు ముగ్గురూ కలిసి చేసినవయి ఉంటాయని నిశ్చయించుకున్నాడు.

కొంచెం నిద్రరావడం మొదలు పెట్టింది. లైట్లు తీసివేసి పడుకున్నాడు. జరిగినవన్నీ తను బయట పెట్టడమా వద్దా అని ఆలోచించాడు. అనవసరంగా తను ఇబ్బందులలో చిక్కుకొనడం తప్ప వేరేమీ జరుగదని మాట్లాడకుండా ఊరు కొనడానికే నిశ్చయించుకున్నాడు.

రత్‌లాం స్టేషన్‌లో దిగగానే శ్రీనివాసరావు కనుపించాడు. ''ఏమోయ్ ఒక్కడివే ప్రయాణం చేశావా ?'' అని అడిగాడు కంపార్ట్‌మెంట్‌లోకి చూస్తూ. ●

4—11—83

ఆంధ్ర పత్రిక వారపత్రిక
1959 సెప్టెంబరు 16
సంచిక నుంచి